

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 18. marts 2026 blev i sag nr. 104247:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 3/9 2025 har klageren bl.a. anført:

"Jeg klager hermed over min klients afvisning af erstatning vedrørende [bilmærke og model], der den 14. december 2021 blev fundet ribbet og udbrændt på en rastepads i [by]. Det skal oplyses, at vi har rettet henvendelse til selskabet vedr. sagen, hvori vi beder dem genoptage sagen og selskabet henviser til Ankenævnet for Forsikring, hvorfor sagen herefter indbringes. Se bilag.

Bevisbyrden:

Efter forsikringsaftaleloven er det selskabet, der har bevisbyrden, hvis de vil afvise dækning. Selskabet baserer afgørelsen på antagelser og tekniske nøgledata, men har ikke dokumenteret, at klienten har fremsat urigtige oplysninger eller medvirket til skaden. Herudover er selskabets afvisning direkte imod udlæsningen. Selskabet indrømmer, at nøgledata og kilometertal kan være fejlbehæftet, og at deres tidligere oplysninger muligvis var forkerte. Det undergraver deres påstand om, at data kan bruges som afgørende bevis mod min klient.

Nøgledata:

Selskabet har selv anerkendt, at deres oplysninger om kilometertal kan være forkerte. Dette viser, at nøgledata ikke er et sikkert bevisgrundlag. Klienten har forklaret, at der tidligere har været problemer med bilens tidsindstillinger, hvilket kan forklare uoverensstemmelser. Der foreligger derfor ingen pålidelig dokumentation for, at bilen ikke blev stjålet.

Manglende spor:

At der ikke blev fundet glasskår eller slæbespor, er ikke bevis for, at bilen ikke blev stjålet. Professionelle gerningsmænd kan fjerne en bil uden tydelige spor. Herunder ved at bruge elektronisk udstyr og låse bilen op ved dens egen kode og nøgle, såfremt disse står tæt (400 meter) på hinanden.

Ankenævnet *for* Forsikring

2.

104247

Ankenævnet for Forsikring

3.

104247

Mistanke og motiv:

Selskabet henviser til leasingaftale, reparationer og mulig økonomisk gevinst. Dette er spekulative betragtninger og kan ikke erstatte bevis. Politiet har ikke draget nogen konklusion, der støtter selskabets mistanke. Tvært imod.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Selskabet har ikke løftet sin bevisbyrde for at afvise erstatning. Der er tale om en dækningsberettiget brandskade på en kaskoforsikret bil. Jeg anmoder derfor Ankenævnet om at tilsidesætte selskabets afgørelse og pålægge selskabet at udbetale erstatning i henhold til policen. Hertil beregnes renter jf. FAL §24."

Selskabet har den 3/10 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi bekræfter modtagelsen af ovennævnte ankenævnsklage.

Sagen omhandler et leaset køretøj, hvor leasingtager d. 14.12.2021 anmelder en skade pr. telefon.

Sagsbehandler opretter sagen med følgende note:

D.d. talt med ft som oplyser at han blev ringet op af politiet kl. 03. 03 i nat. Politiet oplyste at hans bil er fundet ribbet og udbrændt i [by].

Ft har været ude og se de den, den står på en rastepads på [vej]. Rat er pillet ud, den står på mælkekasser, så dæk og fælge er væk.

Lt havde sidst brugt bilen torsdag (09-12-21) om aftenen. Men han så den i går aftes, da han var nede på gaden fur at tage billede nogle julelys som kæresten havde sat op og gerne ville have et billede af hvordan det så ud nedefra.

Ft fik udleveret 2 nøgler fra LS og er i besiddelse af begge nøgler, Han mente at del af reg. attesten lå i handskerummet.

Der er vej hjælp via LS, så L T er blevet bedt om at få flyttet kt. til nærmeste ophugger. Ophugger skal have nøglerne og vi skal vide hvor den bliver fragtet hen.

Der er ingen tracker i kt. j f. LT (trackerkrav 300.000, -)

Som det fremgår at klagers bilag 4, har vi afvist dækning af det anmeldte tyveri.

Afvisningen sker med henvisning til, at vi ikke mener, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted.

Det primære argument er, at de udlæste data fra den ene af de 2 nøgler som leasingtager har indleveret til forsikringsselskabet, viser at nøglen sidst har været i brug kl. 01:25:06 d. 14.12.2021.

Udlæsning fremgår at selskabets svar til [klagerens repræsentant] af 14.06.2022 (Klagers bilag 5)

Det er ca. 1½ time inden politiet ringer til leasingtager og oplyser, at hans bil er fundet ribbet og

udbrændt.

Dertil kommer at leasingtager har oplyst, at han ikke har benyttet køretøjet siden 09.12.2021.

Sagen er forældet

Overordnet set er det Købstædernes Forsikrings opfattelse, at sagen er forældet.

Der er gået over 3 år fra tidspunktet for at det påståede tyveri skulle være fundet sted.

I selskabets svar af 09.09.2024 til [klagerens repræsentant] (klagers bilag 7) har vi orienteret om, at der for sagen gælder de almindelige forældelsesregler.

Hvis Ankenævnet er af en anden opfattelse i forhold til forældelse, og således er indstillet på at behandle sagen, beder vi om at blive orienteret herom, hvorefter vi vil udfærdige en mere detaljeret besvarelse til sagen."

Klagerens repræsentant har i brev af 21/10 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Vi vil gerne sikre Ankenævnet om, at sagen fortsat er aktuel og ikke forældet, på trods af Købstædernes Forsikrings henvisning hertil.

Selskabet har i deres brev af 03.10.2025 anført, at sagen efter deres opfattelse er forældet, idet der er gået over 3 år fra det påståede skade/tyveri fandt sted. Vi gør imidlertid opmærksom på følgende:

1. Tidspunkt for selskabets afvisning

Selskabet afviste dækning den 09.09.2024 (jf. selskabets svar til vores klient via [klagerens repræsentant], bilag 7). Dette er afgørende, da forældelsesfristen, jf. Forsikringsaftalelovens § 29, første og femte stykke, først løber fra det tidspunkt, hvor forsikringstager har mulighed for at gøre krav gældende, herunder efter at have modtaget selskabets endelige afvisning.

2. Indberetning til Ankenævnet

Vores klage blev indberettet til Ankenævnet den 03.09.2025, altså inden for et år fra selskabets afvisning af sagen. Dette ligger således klart inden for den almindelige forældelsesfrist på 3 år fra afvisningstidspunktet.

3. Udskydelse af forældelsesfristen

Vi henleder Ankenævnets opmærksomhed på Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5:

§ 'Hvis forsikringsselskabet ikke har meddelt forsikringstageren, at et krav kan være forældet, udskydes forældelsesfristen tilsvarende.'

I denne sag har selskabet ikke informeret vores klient om en eventuel risiko for forældelse.

Forældelsesfristen kan derfor ikke anses for at være indtrådt, og sagen er fortsat rettidigt indbragt."

Selskabet har i brev af 12/11 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Skaden på bilen er anmeldt til at være skete den 14. december 2021, og den almindelige tre-årige forældelsesfrist løber derfor fra denne dato, se forældelseslovens §2.

Skaden blev afvist den 25. april 2022, så kravet forældes den 14. december 2024, se forældelseslovens §3.

Tillægsfristen på et år i fal §29 er uden betydning i denne sag, da et-årsfristen udløb den 25. maj 2022.

Vi bemærker stilfærdigt, at klager allerede den 24. maj 2022 var repræsenteret af [klagerens repræsentant], som gjorde indsigelse mod afgørelsen, men ifølge sin egen forklaring imidlertid først indbragte vores afgørelse for Ankenævnet den 3. september 2025, mere end 3 år fra skadedatoen.

- Der har ikke været nogen forhandling, ingen suspension af forældelsen.
- Klager har været repræsenteret længe inden forældelsen indtrådte.
- Man kan ikke skubbe begyndelsestidspunktet for forældelsen ved 'bare' at skrive en eller flere indsigelser.

Med henvisning til ovenstående fastholder vi, at kravet er forældet."

Klagerens repræsentant har i brev af 26/11 2025 bl.a. anført:

"Forsikringsselskabet har i seneste korrespondance gjort gældende, at kravet skulle være forældet, idet forældelsesfristen ifølge selskabet løber fra skadedatoen, og at klager først indbragte sagen for Ankenævnet den 3. september 2025, mere end tre år efter skadedatoen. Vi bestrider dette og fremhæver, at selskabets påstand om forældelse ikke er i overensstemmelse med gældende lovgivning og retspraksis. Dette med baggrund i, at sagen alene skal være indbragt for nævnet inden for et år efter seneste afvisningsgrundlag fra forsikringsselskabet.

Forældelsesregler – hjemmel

Forældelsesfristen for erstatningskrav fremgår af forældelsesloven (lov nr. 182 af 17. marts 2015):

- §2, stk. 1: Den almindelige forældelsesfrist er tre år, regnet fra det tidspunkt, hvor fordringshaveren får eller burde have fået kendskab til kravet.
- §3, stk. 1: Forældelse indtræder tidligst tre år efter, at kravet er forfaldent.
- §29 fastslår en tilføjet et-års frist for anmeldte skader under visse forhold, men denne er ikke relevant her, jf. selskabets egen anførsel.

Det centrale spørgsmål i denne sag er derfor hvornår klager reelt fik kendskab til og aktivt kunne fremføre sit krav, samt hvordan forældelsen påvirkes af løbende indsigelser og repræsentation.

Løbende indsigelser suspenderer ikke fristen, men dokumenterer aktiv forfølgelse

Selskabet anfører, at klager først indbragte sagen for Ankenævnet i september 2025, og at der derfor skulle være gået tre år fra skadedatoen. Dette synspunkt er imidlertid juridisk forkert og *misvisende*, idet:

- Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 2 og almindelig forsikringsretlig praksis fastslår, at løbende korrespondance og indsigelser rettet mod selskabets afgørelse anses som aktiv udøvelse af retten til at gøre krav gældende.
- Klager har allerede den 24. maj 2022 rettidigt indsendt indsigelse mod selskabets afgørelse. Dette udgør en formel og dokumenteret handling, der viser, at kravet aktivt blev gjort gældende inden for forældelsesfristen, hvilket hindrer, at fristen løber ubetinget.
- Selskabet blev underrettet om sagen ville blive indberettet til Ankenævnet, men ej heller her kom selskabet med henvisning til forældelsesreglerne, hvorfor disse ikke kan gøres gældende efterfølgende.

Retspraksis understøtter, at forældelsesfristen ikke kan gøres gældende mod en forsikringstager, som har fremsat indsigelse og anmodet om revurdering inden fristens udløb.

Disse principper illustrerer, at selskabets påstand om, at indsigelsen den 24. maj 2022 og 05.08.2024 ikke skulle have nogen effekt på fristberegningen, er juridisk uholdbar.

Aktiv repræsentation og Ankenævnets rolle

Det er korrekt, at klager først indbragte sagen for Ankenævnet i september 2025. Dette sker imidlertid efter korrekt og rettidig indsigelse, hvilket ifølge forsikringsretlig praksis ikke medfører forældelse af kravet.

- Forsikringsselskabet har haft fuld viden om kravet siden første indsigelse i maj 2022, og har derfor ingen ret til at påberåbe sig forældelse, da formålet med forældelsesreglen — retssikkerhed og undgåelse af sene krav — ikke er relevant, når selskabet har været bekendt med kravet og haft mulighed for at behandle det.
- Enhver henvisning til 'ingen forhandling eller suspension af fristen' er uden betydning, da aktiv repræsentation via [klagerens repræsentant] dokumenterer, at kravet blev gjort gældende inden for fristens tre år, jf. forældelseslovens § 2.

Konklusion – krav ikke forældet

Sammenfattende:

1. Klager rettede formel indsigelse inden forældelsesfristens udløb, hvilket afbryder enhver passivitet i fristberegningen.
2. Forældelsesfristen kan ikke 'genstartes' af selskabet på baggrund af først senere indbringelse for Ankenævnet.
3. Selskabets forsøg på at anvende forældelsesreglen som afvisningsgrund undergraves af både forsikringsretlig praksis og forældelseslovens § 2 og § 3.
4. Kravet er derfor juridisk og faktisk rettidigt, og der foreligger ingen hindringer for, at Ankenævnet behandler sagen fuldt ud."

Nævnet har fået forelagt selskabets brev af 12/12 2025. Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af selskabets afgørelse af 25/4 2022 fremgår bl.a.:

"Jf. de almindelige forsikringsretlige erstatningsprincipper er det kravstiller, der har bevisbyrden for, at der er indtrådt en dækningsberettiget skade – i dette tilfælde et tyveri.

Ud fra de oplysninger vi har i sagen og med henvisning til ovenstående, finder vi ikke, at du har sandsynliggjort, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted, hvorfor vi ikke

kan tilbyde at betale erstatning for bilen.

Vi kan få en udgift i sagen, i forhold til den panthaverdækning, som dit leasingselskab har hos os, og i den forbindelse kan du forvente at blive opkrævet den fulde udgift i sagen.

Sagen er afgjort i overensstemmelse med ankenævnspraksis.

Vedhæftet finder du Ankenævnskendelse AK 94.580, hvor udlæsning af nøglerne ikke stemmer overens med det anmeldte skadestidspunkt samt AK 96.256 hvor nøgleudlæsningen ikke stemmer overens med det oplyste gerningstidspunkt. Vedhæftet finder du ligeledes AK94.325, hvor Ankenævnet for Forsikring ikke mener at forsikringstager har sandsynliggjort, at der har indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, hvilket er gældende i alle 3 afgørelser.

Såfremt du er uenig i vores afgørelse, har du mulighed for at klage over afgørelsen. Du kan læse mere herom i forsikringsvilkårene MOP-1308 pkt. 13. Klagemulighed på side 9. Du kan finde vilkårene på vores hjemmeside kfforsikring.dk."

Af selskabets brev af 14/6 2022 til klagerens repræsentant fremgår bl.a.:

"Vi har modtaget din mail med kommentarer til vores ovenstående skade.

Vi har på intet tidspunkt insinueret at forsikringstager skulle have opholdt sig i området, hvor bilen blev fundet. Men vi mener blot ikke, at forsikringstager har sandsynliggjort, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted.

Om forsikringstager har befundet sig på stedet eller ej, har ingen indflydelse på vores afgørelse af sagen.

Der har jf. forsikringstager ikke været tracker i bilen og dette har i øvrigt ingen indflydelse på sagen.

Nedenstående er udskrift for data fundet i nøgle udleveret af forsikringstager.

...

Jf. de almindelige forsikringsretlige erstatningsprincipper er det kravstiller, der har bevisbyrden for, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Forsikringstager har anmeldt, at bilen skulle være stjålet fra hans adresse i [by]. Bilen findes efterfølgende i brændende tilstand på en rasteplads i [by].

Uanset om køretøjet er kørt direkte fra [by] til findestedet, eller fra et andet sted, hvilket vi erkender

ikke at have kendskab til. Ændre det ikke ved, at nøglen har været i brug kort tid inden bilen, bliver

Ankenævnet for Forsikring

8.

104247

fundet den 14-12-2022, og det virker besynderligt at denne nøgle, efterfølgende bliver indleveret til selskabet af forsikringstager, der af flere omgange oplyser, at han sidst har brugt bilen den 09-12-2021.

Vores tidligere reference til antal kørte km. er muligvis forkert, men ændre ikke ved, at forsikringstager stadigvæk ikke har ført bevis for, at der har indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Ud fra de oplysninger vi har i sagen, særligt data fra nøglen, og med henvisning til vores brev af 25.

april 2022, finder vi ikke, at forsikringstager har sandsynliggjort, at der har fundet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed sted, hvorfor vi har afvist at betale erstatning.

I bringer ikke noget nyt i sagen, der giver anledning til ændring af vores afgørelse."

Af e-mail af 5/8 2024 fra klagerens repræsentant til selskabet fremgår bl.a.:

"Vi henviser til Deres seneste korrespondance vedrørende vores klients forsikringssag, hvor De har afvist at udbetale erstatning med henvisning til nøgleudlæsningen samt andre forhold, som ikke vurderes relevante. Det er vores opfattelse, at der foreligger en dækningsberettiget skadeårsag som følge af tyveri og ildspåsættelse, og at denne hændelse er omfattet af kaskoforsikringen.

Vi må indledningsvis fremhæve, at det påhviler forsikringstager at dokumentere en dækningsberettiget hændelse, men denne bevisbyrde er ikke stor og omfattende. Derimod er det forsikrings-selskabet der skal løfte den skærpede bevisbyrde for, at der ikke er sket en dækningsberettiget hændelse, når de afviser dækning. I denne sag har De alene henvist til nøgleudlæsningen, hvilket vi allerede har påpeget ikke er relevant. Deres argumentation bygger på en formodning og ikke på konkret bevisførelse, hvilket ikke er tilstrækkeligt i henhold til gældende ret.

På baggrund af ovenstående må vi insistere på, at De genoptager sagen. Der er fortsat en betydelig uvished omkring hændelsen, hvilket berettiger en fornyet gennemgang. Skulle selskabet fastholde sin nuværende stilling, vil vi være nødsaget til at inddrage yderligere forhold og eventuelt eskalere sagen til Ankenævnet for Forsikring.

Endvidere vil vi gerne henlede Deres opmærksomhed på bestemmelserne omkring forældelse og udskydelse heraf. Ifølge Forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, medfører forsikringsselskabets manglende meddelelse til forsikringstager om, at en sag kan være forældet, en udskydelse af forældelsesfristen. Det er vores opfattelse, at selskabet ikke har meddelt vores klient dette forhold, og dermed er forældelsesfristen ikke indtrådt.

Vi skal anmode selskabet om at vende tilbage med en bekræftelse på, at sagen er genoptaget, eller alternativt med en begrundelse for, hvorfor dette ikke sker, så vi kan vurdere de videre skridt, herunder eventuel indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring."

Af selskabets e-mail af 9/9 2024 til klagerens repræsentant fremgår bl.a.:

"Jeg bekræfter modtagelsen af din mail af 05.08.2024.

Ankenævnet for Forsikring

9.

104247

Du bringer umiddelbart ikke noget nyt til sagen, der giver anledning til, at vi ændrer på vores afgørelse.

Hvis du eller kunden mener, at der er grundlag for, at sagen skal drøftes yderligere, må I indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring.

Ad. Forældelse

De almindelige forældelsesregler gælder også for denne skadesag, og din henvendelse har ikke opsættende virkning på dette."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 14/12 2021, at hans leasede bil samme dato blev stjålet, og at bilen er fundet udbrændt. Den 25/4 2022 afviste selskabet dækning med henvisning til, at klageren ikke har bevist, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Den 14/6 2022 fastholdt selskabet afgørelsen. Den 5/8 2024 anmodede klageren selskabet om at genoptage sagen, hvilket selskabet afviste den 9/9 2024. Den 3/9 2025 indbragte klageren sagen for nævnet. Klageren ønsker dækning.

Klageren har anført, at selskabets endelige afvisning skete den 9/9 2024, og at klageren indbragte sagen for nævnet inden for et år herefter. Klageren har anført, at der ikke er indtrådt forældelse, idet selskabet ikke har informeret ham om en eventuel risiko for forældelse. Klageren har anført, at hans indsigelse den 24/5 2022 viser, at kravet aktivt blev gjort gældende inden for forældelsesfristen, hvilket hindrer, at fristen løber ubetinget. Klageren har i anden række anført, at der er tale om en dækningsberettigende brandskade på bilen.

Selskabet har anført, at sagen er forældet, og at der har ikke været nogen forhandling og ingen suspension af forældelsen. Selskabet har anført, at begyndelsestidspunktet for forældelsen ikke kan skubbes ved, at klageren skriver en eller flere indsigelser.

Det følger af forældelseslovens § 2 og § 3, at den almindelige forældelsesfrist for klagerens krav på forsikringsdækning er 3 år, som skal regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne

Ankenævnet for Forsikring

10.

104247

kræve fordringen opfyldt. Dette er efter praksis det tidspunkt, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at der er rimelig anledning til at anmelde skaden til selskabet.

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 5, 1. pkt., at hvis en skade er anmeldt til selskabet inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav, som skaden giver anledning til, tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvist afviser kravet.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at dække klagerens eventuelle krav under henvisning til, at kravet er forældet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den 3-årige forældelsesfrist kan regnes fra den 14/12 2021, hvor det omtvistede tyveri og brand blev anmeldt til forsikringsselskabet. Den 3-årige forældelse er derfor indtrådt forud for, at klageren indbragte sagen for nævnet den 3/9 2025.

Nævnet har også lagt vægt på, at den 1-årige tillægsforældelsesfrist skal regnes fra selskabets afvisning den 25/4 2022 og ligeledes er udløbet, forud for at klageren indbragte sagen for nævnet den 3/9 2025.

Nævnet bemærker, at selskabets e-mail af 9/9 2024 ikke er udtryk for, at selskabet har realitetsbehandlet klagerens krav på ny, hvorfor den 1-årige forældelsesfrist ikke kan regnes fra dette tidspunkt. Det fremgår af selskabets e-mail, at klagerens e-mail af 5/8 2024 "bringer umiddelbart ikke noget nyt til sagen, der giver anledning til, at vi ændrer på vores afgørelse. Hvis du eller kunden mener, at der er grundlag for, at sagen skal drøftes yderligere, må I indbringe sagen for Ankenævnet for Forsikring".

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

Ankenævnet *for* Forsikring

11.

104247

b e s t e m m e s :

Ankenævnet *for* Forsikring

12.

104247

Klageren får ikke medhold.

Jørgen Steen Sørensen

formand